शस्तं वामे दर्शनं दिव्यकस्य
सिद्धिर्ज्ञेया हस्तमात्रोच्छ्रितस्य ।
तस्मिन्नेव प्रोन्नतस्थे शरीराद्
धात्री वश्यं सागरान्ताभ्युपैति ॥ १८ ॥
फणिनो ऽभिमुखागमो ऽरिसङ्गं
कथयति बन्धवधात्ययं च यातुः ।
अथवा समुपैति सव्यभागान्
न स सिद्धौ कुशलो गमागमे च ॥ १९ ॥
अब्जेषु मूर्धसु च वाजिगजोरगाणां
राज्यप्रदः कुशलकृच्छुचिशाद्वलेषु ।
भस्मास्थिकाष्ठतुषकेशतृणेषु दुःखं
दृष्टः करोति खलु खञ्जनको ऽब्दमेकम् ॥ २०
किलिकिल्किलि तित्तरिस्वनः
शान्तः शस्तफलो ऽन्यथापरः ।
शशको निशि वामपार्श्वगो
वाशञ्छस्तफलो निगद्यते ॥ २१ ॥
किलिकिलिविरुतं कपेः प्रदीप्तं
न शुभफलप्रदमुद्दिशन्ति यातुः ।
शुभमपि कथयन्ति चुग्लुशब्दं
कपिसदृशं च कुलालकुक्कुटस्य ॥ २२ ॥
पूर्णाननः कृमिपतङ्गपिपीलिकाद्यै-
श्चाषः प्रदक्षिणमुपैति नरस्य यस्य ।